

پیشبرکی کوردستان نیت بو کورته چیرۆک له 7-11 تاو 11-11-2005

سووتانی رۆح

یاسین بانخیلانی

دیسانه‌وه ئه‌مشه‌ویش هاته‌وه ناو ژووری ته‌نهاییه‌که‌م، به‌لام ئه‌مشه‌و له هه‌موو شه‌وه‌کانی تر جوانتره‌! خو ژور شه‌وی تریش هاتۆته ئیره، به‌لام ئه‌مشه‌و سه‌یره! ره‌نگبیت زیاتر په‌یوه‌ندی به منه‌وه هه‌بیت، چونکه کاتیک برسیم ده‌بوو، بونی هه‌موو خواردنه‌کان له‌لام خو‌ش ده‌بوون. . . .

به ته‌نیشتمه‌وه له‌سه‌ر رایه‌خه‌که‌م راکشاهو به نیگایه‌ک ته‌ماشام ده‌کات. له‌سه‌ره‌خۆ یه‌ک به یه‌ک جله‌کانی به‌ری داده‌که‌نی و پال ده‌که‌ویته‌وه.

هه‌ر زوو خه‌و ده‌بیاته‌وه بیئه‌وه‌ی چاهه‌کانی لیکنیت، ئه‌و چاوانه‌ی، که پرن له‌و وشانه‌ی شه‌وو رۆژ بیریان لی‌ده‌که‌مه‌وه‌و چه‌نده‌ها شه‌و به تاسه‌یانه‌وه تا سپیده‌گینگم داوه. په‌رییه‌که‌و خو‌ی خزان‌دۆته ناو جیگا‌که‌مه‌وه.

" به‌ته‌وسه‌وه دانیشتووم و ده‌ست به‌که‌زییه‌کانیدا ده‌هینم، جار نا جاریکیش له‌سه‌ره‌خۆ ماچیکی ناوچه‌وانی ده‌که‌م."

په‌پوله‌یه‌ک نازانم له‌کام ده‌لاقه‌ی ژووره‌که‌مه‌وه هاتۆته ژووره‌وه‌و به‌چوار ده‌وری گلۆپی سه‌رمیزی نووسینه‌که‌مدا ماخولیا‌یه‌تی. راست ده‌به‌وه‌و پرچی ده‌گرم و ده‌یهینم به‌ده‌م و چاومدا، ته‌زوویه‌ک هه‌لم ده‌گرئ بو ئه‌و رۆژگارانه‌ی له‌باخه‌کاندا کوپان و کچانم ده‌بینی یه‌کیان راده‌موسی. په‌پوله‌که‌ له‌ گلۆپه‌که‌ دوور ده‌که‌ویته‌وه‌و له‌ بنمیچه‌ تاریکه‌که‌دا ده‌ست ده‌کات به‌ باله‌ ته‌په. پال ده‌که‌ومه‌وه ده‌ستی ناسکی هه‌لده‌گرم و له‌سه‌ر سنگمی داده‌نیم، هه‌ندی جاریش له‌سه‌ر سنگمی هه‌لده‌گرم بو ئه‌وه‌ی ماچیکی بکه‌م. ئای، که شه‌ویکی جوانه‌! ژووری ئه‌مشه‌و له‌ گۆمیکی مه‌نگ ده‌چیت مانگه‌ شه‌وی له‌ ئامیز گرتبیت، نازانم ئه‌و په‌له‌وره نه‌عه‌لتیه‌ چیه‌ زوو زوو گۆمه‌که‌ ده‌شه‌لقینئ؟. له‌و کاته‌دا له‌ ده‌رگا ده‌دریت، به‌په‌له‌ ده‌چم ئه‌وه‌نده‌ی تر ده‌رگا‌که‌ قایم ده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه لای په‌رییه‌که‌م، ئه‌مجاره ته‌ماشایه‌کی روخساره‌ سیراوییه‌که‌ی ده‌که‌م به‌ده‌م خه‌وه‌وه بزه‌یه‌کی ناسک ده‌یگرئ! له‌سه‌ره‌خۆ دیمه‌ سه‌رچۆک وه‌ک که‌سێک له‌به‌رده‌م خواکه‌یدا بیته‌ سه‌رچۆک! ئی خو‌ هه‌رواشه، هه‌موومان ئه‌و شته‌ی به‌ پاکی خو‌شمان ئه‌ویت و برومان پییه‌تی به‌ خوی خو‌مانی ده‌زانین.

په‌پوله‌که‌ به‌ دیواره‌که‌دا به‌ره‌و گلۆپه‌که‌ هه‌لده‌فریته‌وه. منیش وه‌ک کویریکی تینوو بو ئاو بو بگه‌ریت، ئاوا ده‌ست به‌ روخساریدا ده‌گه‌رینم. گیانم دیته‌ له‌رزین. هه‌مان ئه‌و ده‌سته له‌رزۆکانه‌ ورده‌ ورده‌ داده‌گرمه‌ خواره‌وه بو لاملی، گیانم تاو ده‌ستینئ و نازاریکی خو‌ش سه‌راپام ده‌ته‌نی. په‌پوله‌که‌ش به‌ده‌وری وینه‌ی ئه‌و کچه‌ی له‌ که‌نار ده‌ریایه‌که‌دا به‌ رووتی پال که‌وتوو ده‌سو‌رپه‌ته‌وه هه‌روه‌ک و چون پیشتر به‌ده‌وری گلۆپه‌که‌دا ماخولیا‌ی بوو. په‌رنگه‌ هوی ئه‌وه بیت وینه‌که‌ په‌رنگی گلۆپه‌که‌ی دزی بیت، بو چه‌واشه‌کردنی په‌پوله‌که‌ تا سه‌رنجی بو لای خوی راکیشیت.

ئای که په‌پوله‌یه‌کی عاشقی! منیش وهک تۆ زۆر شه‌وان به‌ده‌وری ئه‌و وینه‌دا هاتووم و به‌رامبه‌ری دانیش‌تووم و له‌گه‌لیدا دواوم و نه‌ینیه‌کانی دلی خۆم بۆ درکاندووه، باسی ته‌نهایی و چاوه‌روانی شه‌وانه‌م بۆ کردووه و زۆر جاریش بۆ ئه‌وه‌ی باستر گویی لیم بیت دامگرتۆته خواره‌وه و هه‌موو شته‌کانی ناخه‌م به‌گویییدا چپاندووه، پاشانیش پر به‌دل ماچم کردووه و بردوومه‌ته‌وه که‌ناری ده‌ریاکه‌و به‌شه‌پۆله‌کانم سپاردۆته‌وه.

ئای که په‌پوله‌یه‌کی عاشقی! ده‌زانم تۆش ده‌ته‌وێت ئه‌مشه‌و تیر به‌ دلی خۆت ماچی بکه‌یت یا له‌سه‌ر ئه‌و سنگه‌ ناسکه‌ی خه‌و بته‌بته‌وه. نا هاورپی ئه‌مشه‌وم، کاریکی وا نه‌که‌یت له‌سه‌ر سنگی هه‌لنیشیت! تۆ ناسکی و به‌رگه‌ی ئه‌و شه‌پۆله‌ شیت و بی په‌حمانه‌ی خۆیان به‌سه‌ر سنگیدا ده‌ده‌ن ناگریت. وا نه‌زانیت هه‌ر من و تۆ عاشقی ئه‌و بووین، ده‌ریاش ده‌میکه‌ شه‌یدایه‌تی، ئه‌ی نابینیت چۆن هه‌زه‌کانی ده‌کات به‌شه‌پۆل و په‌وانه‌ی سه‌ر سنگ و مه‌مکی ده‌کات! کچه‌ش ته‌زوویه‌کی خۆش به‌له‌شیدا سه‌رده‌کات.

وازی لی بینه‌ ده‌میکه‌ له‌وه که‌ناردا چاوه‌روانی شه‌پۆله‌کانه‌، تا به‌یه‌کجاری له‌ لای بمیننه‌وه، من و تۆش ده‌میکه‌ ویلین به‌ دوا‌ی ئه‌و په‌وناکییه‌دا دونیای تاریکمان په‌وناک بکاته‌وه.

په‌پوله‌که‌ تا ده‌هات له‌ وینه‌که‌ دوور ده‌که‌وته‌وه‌و له‌ په‌وناکییه‌ راستیه‌که‌ نزیک ده‌بووه، منیش تا ده‌هات له‌شم گه‌رمتر داده‌گیرا.

ده‌ستم هه‌ر له‌ لاملیدایه‌وه هی‌واش هی‌واش به‌ره‌و سه‌رسنگی ده‌خزیت، بزه‌یه‌کی شیرین وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ خۆشیه‌که‌ بکات که‌وته‌ سه‌رلیوی، ده‌سته‌که‌ی ترم خۆی گه‌یانه‌ ناو پرچی و له‌سه‌ره‌خۆ ناو قژی ده‌خوراند. که‌می‌ک له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ راست بوومه‌وه‌و ده‌مم خسته‌ ناو ده‌مییه‌وه!. به‌ده‌م ماچکردن و راموسانه‌وه هه‌ستم ده‌کرد له‌شی تا دیت شل ده‌بیت، منیش تا ده‌هات زیاتر له‌ ئامیزم ده‌گرت و که‌م که‌م به‌ره‌وه سه‌ر رایه‌خه‌که‌و له‌شی ده‌کشام، له‌و کاته‌دا به‌ ئه‌سپایی ده‌ستم داگرته خواره‌وه بۆ نیوان مه‌مه‌که‌کانی، له‌گه‌ل گه‌یشتنی په‌نجه‌م به‌ گوی مه‌مکی چه‌ له‌ په‌نجه‌مه‌وه هه‌ستا!. کاتیک به‌ ئاگا هاتمه‌وه نامه‌ ته‌واو نه‌کراوه‌که‌، ئه‌و نامه‌یه‌ی هه‌موو شه‌ویک ده‌ینووسم و پاشان ده‌یدرینم به‌سه‌ریه‌وه خه‌وم لی که‌وتووه، جگه‌ره‌که‌ش گه‌یشتۆته‌ خه‌تی خواره‌وه‌و نیوان هه‌ردوو په‌نجه‌ی داغ کردووم.